VŠEZAHRNUJÍCÍ,

ROZSÁHLÝ KRISTUS

NAHRAZUJE KULTURU

PRO

JEDNOHO NOVÉHO ČLOVĚKA

Konference pro střední a východní Evropu a Balkán

24. – 26. září 2021

Klíčové výroky:

Kristus, který nahrazuje naši kulturu sebou samým pro jednoho nového člověka, je všezahrnující, rozsáhlý Kristus, Ten, který má prvenství, ústřednost a univerzálnost Boží ekonomie.

Když budeme mít vizi všezahrnujícího, rozsáhlého Krista, budeme Ho zakoušet jako náš život a jako utvářející složku celé naší bytosti a budeme žít Krista místo naší kultury, objeví se mezi námi prakticky jeden nový člověk a my si uvědomíme život nového člověka.

Musíme být obnovováni den za dnem čerstvým přísunem života vzkříšení, aby nahradil naši kulturu a abychom se ve skutečnosti stali jedním novým člověkem tím, že se staneme novými jako Nový Jeruzalém.

Musíme žít životem jednoho nového člověka místo naší kultury tím, že se budeme učit Kristu tak, jak je skutečnost v Ježíši; způsob, jakým žil Pán Ježíš na zemi, je způsob, jakým by měl dnes žít jeden nový člověk.

(c) Living Stream Ministry

Píseň k prvnímu poselství

538

1. Božím záměrem je, aby
Kristus ve mně zjeven byl,
pouze Jeho Kristus v nitru,
ne vnější náboženství.

Božím záměrem je, aby
Kristus v nás byl vpracován,
nic vnějšího nepředvádět,
vše musí být Kristus sám.

2. Božím záměrem je, aby
Kristus mohl žít ve mně;
nejsou to vnější úkony,
Kristus působí vnitřně.

3. Božím záměrem je, aby
Krista ve mně zformoval;
nechce, abych hledal věci,
ale Krista růst nechal.

4. Božím záměrem je, aby
Kristus ve mně domov měl;
ne jen navenek Mu sloužit,
dát však prostor v srdci svém.

5. Božím záměrem je, aby
Kristus byl má naděje;
ne jen objektivní sláva,
ale Kristus osobně.

6. Božím záměrem je, aby
Kristus ve mně všechno byl;
nemít jen vlastnictví vnější,
ale Krista navěky.

(c) Living Stream Ministry

HLAVNÍ TÉMA:
VŠEZAHRNUJÍCÍ, ROZSÁHLÝ KRISTUS
NAHRAZUJE KULTURU PRO JEDNOHO NOVÉHO ČLOVĚKA

Poselství první

Naléhává potřeba nahrazení naší kultury všezahrnujícím, rozsáhlým Kristem

Čtení z Písma: Ko 1,12-13.15-18.27; 2,8.14-15; 3,4.10-11

I. List Koloským byl napsán proto, že církev v Kolosách byla prostoupena kulturou a svatí byli kulturou odváděni od Krista – 2,8.16-17; 3,10-11:

A. V Kolosách kultura zaplavila církev, nahradila Krista a odvedla svaté jako kořist – 2,8.

B. Boží nepřítel používá kulturu, aby nahradil Krista; bude se snažit použít dobré stránky kultury, aby nahradil Krista – srv. Fp 3,4-8.

C. Podle listu Koloským je Kristus nahrazen kulturou; list Koloským naznačuje, že konečnou náhradou za Krista je naše kultura.

D. V listu Koloským se „pravomoc temnoty“ vztahuje zejména na dobré aspekty kultury a naší přirozené bytosti – 1,12-13:

1. Svatí v Kolosách se dostali pod pravomoc temnoty tím, že dovolili, aby do církve pronikly nejvyšší aspekty kultury – 2,8.
2. Nejvyšší produkty kultury jsou nicméně aspekty pravomoci temnoty, kterými Satan ovládá lidi – 1,13.
3. Vše, co je náhražkou Krista, se stává pravomocí temnoty, která nás ovládá – v. 13.

II. Lidská kultura vznikla až po pádu člověka – Gn 4,16-22:

A. Poté, co Kain opustil Boží přítomnost, vybudoval si město pro svou ochranu a vlastní existenci – vv. 16-17:

1. V tomto městě vytvořil kulturu bez Boha, bezbožnou kulturu.
2. V zahradě byl Bůh pro člověka vším – jeho ochranou, podporou, zaopatřením a zábavou; když člověk ztratil Boha, ztratil všechno.
3. Ztráta Boha člověka donutila vymyslet lidskou kulturu, jejímiž hlavními prvky byla města pro existenci, chov dobytka pro obživu, hudba pro zábavu a zbraně pro obranu – vv. 20-22.

B. Kulturu bez Boha zjevně vymyslel člověk, který odmítl jít Boží cestou, a tím ztratil Boha; ve skutečnosti byl vnitřním faktorem kultury ponoukání a podněcování Satana, Božího nepřítele, v člověku, který se od Boha vzdálil – vv. 7.16-17; Mt 12,26:

1. Taková kultura, která byla bez Boha a byla spojena se Satanem, se stala vzorem představujícím všechny lidské kultury v průběhu věků a znázorňujícím, že tyto kultury jsou bez Boha, následovaly Satana a jsou se Satanem spojeny – srv. L 4,6, poznámka 1 v Překladu obnovy.
2. Bezbožná kultura začala jako semeno ve 4. kapitole Genesis a bude se vyvíjet v průběhu dějin lidského rodu, dokud nedojde svého završení ve velikém Babylonu v 18. kapitole Zjevení.
3. Pánovo slovo v Matoušovi 24,37-39 naznačuje, že bezbožná kultura v době Noemově se v období Pánova příchodu rozvine do krajnosti.

III. Kultura maří Boží záměr týkající se Krista a církve – Ef 3,10-11; 5,32:

A. Kristu a církvi stojí v cestě něco velmi zákeřného; tímto zákeřným protichůdným prvkem je kultura – Ko 3,10-11; Ef 2,14-15; Ko 2,14-15.

B. Kultura je velkou překážkou v prožívání Krista; nevědomě a podvědomě nám kultura brání prožívat a těšit se z Krista – Fp 3,7-8.

(c) Living Stream Ministry

C. Našemu růstu v Krista ve všech věcech a dospívání v dospělého muže brání naše zákeřná, skrytá kultura – Ko 2,19; Ef 4,13.15-16.

IV. Lidská kultura stojí v protikladu k Božímu království – Mt 10,16-25.34-39; 12,29.46-50:

A. Hříšné věci neodporují Božímu království tolik jako lidská kultura.
B. Lidská kultura se stala základní součástí a velkou částí Satanova království – v. 26.
C. Kultura se stala Satanovou pevností; nenápadným způsobem si udržuje nad kulturou moc a využívá ji k tomu, aby se stavěla proti Božímu království – Sk 26,18; Ko 1,12-13.

V. Kristus jako ten všezahrnující, rozsáhlý je proti kultuře a měl by naši kulturu nahradit sebou samým – v. 18; 3,4.10-11:

A. Účelem rozsáhlého zjevení Krista v listu Koloským je vypořádat se s kulturou – 2,8; 3,10-11.
B. Pavel v této knize předkládá vizi všezahrnujícího, rozsáhlého Krista, aby na nás zapůsobil skutečností, že tento Kristus má nahradit naši kulturu – 1,27.

VI. Takový Kristus, který nahrazuje kulturu, je všezahrnující, rozsáhlý Kristus, Ten, kdo má prvenství a je ústředností a univerzálností Boží ekonomie – vv. 15-18; 2,16-17; 3,4.10-11:

A. Kristus, který může nahradit naši kulturu a stát se pro nás vším, je všezahrnující, rozsáhlý Kristus – 1,15.18.
B. List Koloským byl napsán proto, aby zjevil všezahrnujícího, rozsáhlého Krista, který se vypořádává s naší kulturou a nahrazuje ji sebou samým – 3,4.10-11.
C. Bůh nás ve své spáse zachraňuje nejen před hříchem, soudem, ohnivým jezerem, světem a naším já; zachraňuje nás také před vším, co nahrazuje Krista, včetně naší kultury – He 7,25.
D. Všezahrnující, rozsáhlý Kristus je v nás a my Mu musíme dovolit, aby naplnil celou naši bytost a nahradil naši kulturu sebou samým – Ef 3,17a; Ko 1,27; 3,11.

(c) Living Stream Ministry

Píseň k druhému poselství

539

1. Ty, Pane, jsi mým životem
   a vším, co v žití mám!
   Ty blízký jsi a dostupný,
   tak Tebe prožívám.

   Ó Pane, Ty jsi Duchem!
   Mně drahý, blízký jsi!
   Já těším se z Tvé úžasné
   dosažitelnosti!

2. Pro všechny moje potřeby
   jsi sám naplněním.
   jsi hotov mne vždy podpořit
   Sebe uplatněním.

3. Jak pomazání mocí Tvou
   v slabosti podpoří!
   Tvé posílení přichází,
   mou sílu udrží.

4. Zákon života v nitru mém,
   jednání mé řídí.
   Bohatství Tvé reality
   mou bytost prosytí.

5. Ty spojen v jedno se mnou jsi,
   jaká jedinečnost!
   Týž duch se mnou po celý čas
   budeš až na věčnost!

(c) Living Stream Ministry

Poselství druhé

Žít všezahrnujícího, rozsáhlého Krista místo naší kultury

Čtení z Písma: Ef 3,11.16-17a; Fp 1,20-21a; Ko 1,15.18.27; 3,4.10-11

I. Ústřední myšlenkou Bible je, že Bůh si přeje, abychom žili Krista pro církev jako Tělo Kristovo, jednoho nového člověka – Fp 1,21a; Ef 2,15-16:

A. Božím záměrem je, abychom byli prosyceni, prostoupeni, naplněni a oděni Kristem, abychom mohli Krista žít – 3,17a; Ga 2,20; 3,27; 4,19.

B. Křesťanský život je život, v němž Kristovi věřící žijí Krista a velebí Ho – Fp 1,20-21a.

C. Žít Krista znamená žít osobu, samotného Krista – Ko 1,27; Ř 8,10:

1. Chceme-li žít Krista, musíme Ho přijmout za svou osobu a být s Ním jednou osobou; On a my musíme být jedno v praktickém smyslu – 1K 6,17.
2. Máme-li světlo ohledně toho, jak je Kristus nahrazen v našem každodenním životě, vyznáme Pánu, že místo abychom žili Jeho, žijeme mnoha jinými věcmi, že žijeme více kulturou než Kristem – 1J 1,7.

D. Důvodem, proč nežijeme Krista, je to, že nejsme vnitřně ustaveni Kristem; to, čím jsme vnitřně ustaveni, je to, čím žijeme – Ko 3,4.10-11; Ef 3,17a.

II. Co se týče otázky všezahrnujícího, rozsáhlého Krista oproti kultuře, musíme vidět, že podle úplného zjevení v Bibli je Božím záměrem vpracovat sám sebe v Kristu do svého vyvoleného, vykoupeného a znovuzrozeného lidu – Ga 1,15-16; 2,20; 4,19:

A. Ústředním Božím dílem, Jeho jedinečným dílem ve vesmíru a po všechny věky a generace je vpracovat sám sebe v Kristu do svého vyvoleného lidu a sjednotit se s ním – Ef 3,17a; 1K 6,17.

B. Božím záměrem je důkladně vpracovat sám sebe v Kristu do nás, učinit se našimi vnitřními prvky – Ef 3,11.16-19.

C. Pro naplnění Boží věčné ekonomie potřebuje Bůh v Kristu zabudovat sám sebe do naší bytosti, zabudovat se v Kristu do nás jako náš život, naši přirozenost a naši konstituci, aby nás učinil Bohem v životě a v přirozenosti, ale ne v Božství – 2S 7,12-14a; Ř 1,3-4; Ef 3,17a; J 14,23; Ko 3,10-11:

1. Potřebujeme, aby se Bůh v Kristu zabudoval do naší vnitřní konstituce, aby celá naše bytost byla přestavěna Kristem – Ef 3,17a.
2. Kristus buduje církev tím, že přichází do našeho ducha a šíří se z našeho ducha do naší mysli, citů a vůle, aby obsadil celou naši duši – Mt 16,18; Ef 3,17a.

III. Když říkáme, že Kristus je proti kultuře, neříkáme tím, že bychom měli opustit svou kulturu a žít bez jakékoli kultury – Ko 3,10-11:

A. Ti, kdo Krista nemají, jistě potřebují žít podle kultury, protože kultura lidi zachovává, usměrňuje a zdokonaluje.

B. Před přijetím všezahrnujícího, rozsáhlého Krista každý potřebuje kulturu.

C. Poté, co jsme přijali Krista, bychom neměli dovolit, aby kultura omezovala Krista nebo nám bránila v prožívání a potěšení z Krista; spíše bychom se měli začít učit žít podle Krista, ne podle kultury – 2,6-7.

D. Když děti vyrůstají, potřebují kulturu a zákon – Ga 3,23-28:

1. Než děti přijmou Krista, musí být vychovávány podle kultury a pod zákonem – vv. 23-24.
2. Poté, co přijmou Krista, jim postupně můžeme pomoci obrátit se od kultury ke Kristu – J 1,12-13; 6,57.

(c) Living Stream Ministry

IV. Protože jsme přijali Krista, neměli bychom dovolit, aby se kultura stala Jeho náhražkou – Ko 2,6; 3,10-11:

A. Každý druh kultury je proti Kristu a Kristus je proti každé kultuře – v. 11:
   1. Každá kultura, ať už je jakákoli, je proti Kristu.
   2. Kromě Krista je vše, co máme, a každý lidský výrobek a vývoj součástí kultury.

B. Faktorem, který omezuje rozšíření potěšení z Krista, je kultura; spontánně nám kultura v nás brání skutečnému prožívání Krista – Fp 3,3-9.

C. Protože nám naše kultura brání prožívat Krista, těšit se z Krista a žít Krista, dostali jsme od Pána těžké břemeno, aby se všichni svatí v Pánově obnově prakticky naučili brát Krista jako svůj život a osobu, která by nahradila jejich kulturu – Ef 3,17a; Ko 3,4.

D. V Kristu máme svobodu odložit svou kulturu, abychom rozšířili svou schopnost těšit se z Pána; veškerý prostor v nás musí být odevzdán Kristu.

E. Je-li celá naše vnitřní kapacita dána k dispozici Kristu, spontánně bude kultura v nás nahrazena Kristem, který v nás přebývá – 1,27; 3,11.

V. Zásadní je, abychom uviděli vizi všeobsáhlosti a rozsáhlosti Krista; bez takové vize Krista bychom se neměli snažit upustit od své kultury – Sk 26,19; Ef 1,17-23:

A. Kristus, který v nás přebývá, není malým, omezeným Kristem; je Tím, kdo je obrazem neviditelného Boha, ztělesněním Boží plnosti a ústředním bodem Boží ekonomie – Ko 1,15.18; 2,2.9-10:
   1. Takový Kristus nyní přebývá v nás a čeká na příležitost, aby se rozšířil do celé naší bytosti – 1,27.
   2. Tento Kristus by měl být vším v našem každodenním životě a my bychom Ho měli žít a nedávat ve svém životě žádnou půdu kultuře – Fp 1,21a; Ko 3,11.

B. Jakmile spatříme vizi všezahrnujícího, rozsáhlého Krista, měli bychom začít odkládat své kulturní zázemí a nedovolit mu, aby Krista nahradilo nebo omezilo – Sk 9,4-5; 26,19; Fp 3,7-10:
   1. Neměli bychom ve svém životě dávat žádnou půdu kultuře.
   2. Místo toho bychom měli veškerý prostor v sobě věnovat všezahrnujícímu, rozsáhlému Kristu, který v nás přebývá – Ko 1,27.

C. Pokud uvidíme takovou vizi uvnitř přebývajícího, všezahrnujícího, rozsáhlého Krista, spontánně upustíme od kultury – 3,10-11:
   1. Dříve byl Kristus nahrazen kulturou, ale jakmile uvidíme tuto vizi, kultura v nás bude nahrazena Kristem – v. 11.
   2. Místo abychom se snažili upustit od své kultury, měli bychom jednoduše žít Krista a Kristus nahradí naši kulturu sebou samým – Fp 1,21a.

D. Když žijeme Krista, jsme spontánně osvobozeni od kultury a Kristus, kterým žijeme, automaticky nahradí naši kulturu; to je zjevení v listu Koloským – 1,15.18.27; 2,2.9-10; 3,4.10-11.

(c) Living Stream Ministry

Píseň k třetímu poselství

1226

1. Církev Kristova tak slavná je a my v ní můžem být:
Jsme tak šťastní – Pán z nás jedno učinil!
Jedno Tělo ve vesmíru, a my jeho součástí.
Haleluja! Pán z nás jedno učinil!

Haleluja, že jsme Tělo!
Že tvoříme jedno Tělo!
Milujeme Jeho Tělo!
Haleluja! Pán z nás jedno učinil!

2. Nejsme jako jednotlivci, ale všichni společně,
aby Bůh plně vyjádřen mohl být!
Ne jen jednotlivé církve, ale Tělo souhrnně –
Haleluja, že v něm spolu můžem být!

Haleluja, že jsme Tělo!
Satana vystraší Tělo!
Zvítězíme jako Tělo!
Haleluja, že v něm spolu můžem být!

3. Všech těch sedm zlatých svícnů božskou povahu sdílí –
přirozenou věc Tělo nedovolí!
Když sdílíme Boží povahu tak jsme propojení –
Haleluja! Svícen jasně zasvítí!

Haleluja, že jsme Tělo!
Všechny svícny tvoří Tělo!
Nyní září jeho Tělo!
Haleluja! Tělo jasně zasvítí!

4. Jak spolu můžem být jedno, být božskými a zářit?
Haleluja! Jíst Ježíše cesta je!
On je strom života, mana a hostina navěky.
Haleluja! Můžeme Ho jíst denně!

Když Ježíše spolu jíme,
tak božskými se stáváme!
Když Ho jíme, zazáříme!
Haleluja! Jíst Ježíše cesta je!

(c) Living Stream Ministry

Poselství třetí

Utvářející prvek jednoho nového člověka – všezahrnující, rozsáhlý Kristus nahrazující kulturu

Čtení z Písma: Ko 1,15-18.27; 2,9-10.16-18; 3,4.10-11

I. Pokud pronikneme do hloubky listu Koloským, zjistíme, že se v něm Pavel zabývá skrytou záležitostí lidské kultury:

A. Pavlovo použití slova „barbar“ v listu Koloským 3,11 je jasným náznakem, že se tento list zabývá kulturou.

B. Kultura je systematická metoda, kterou jsme si vytvořili, abychom mohli existovat a udržovat své bytí – Gn 4,16-22:

1. Kultura je nevědomý způsob života každé lidské bytosti – Ef 2,2-3; 4,17.
2. Lidé na celém světě jsou pod vlivem své kultury.

C. Stejně jako měla kultura silný vliv na věřící v Kolosách, má kultura dnes silný vliv na nás – Ko 2,8-10.16-18:

1. Nevědomě jsme pod vlivem kultury, do které jsme se narodili; prvky této kultury jsou součástí našeho bytí – Ga 4,3.9; Ko 2,8.20.
2. Když jsme přišli do církevního života, přinesli jsme si s sebou svou kulturu, která podkopává naše potěšení z Krista a církevního života.
3. Kristus jako jedinečný prvek církevního života byl do značné míry nahrazen kulturou – v. 8; 3,11:
   a. Podvědomě a nevědomě si všichni vážíme své kultury a přikládáme vysokou hodnotu svému konkrétnímu kulturnímu zázemí.
   b. V církevním životě je Kristus nahrazen kulturou více než čímkoli jiným – v. 11.

II. List Koloským odhaluje, že všezahrnující, rozsáhlý Kristus je v Boží ekonomii vším – 1,15-18.27:

A. Potřebujeme jasnou vizi tohoto úžasného Krista, který je pro nás vším.

B. Taková vize ukončí vliv kultury na zkušenost s Kristem a na církevní život a místo abychom byli kulturními lidmi, budeme lidmi zaměstnanými, ovládanými a prosycenými Kristem – 3,11b.

III. Výtečný, všezahrnující, rozsáhlý Kristus je naším životem a jedinečným utvářejícím prvkem jednoho nového člověka – vv. 4.10-11:

A. Utvářejícím prvkem církve jako nového člověka je Kristus a pouze Kristus; obsahem církve není nic jiného než všezahrnující, rozsáhlý Kristus – 1,15-18; 2,9-10.

B. Jako náš život a utvářející prvek jednoho nového člověka nahrazuje všezahrnující, rozsáhlý Kristus naši kulturu sebou samým – 3,11.

C. Výsledek potěšení z Krista jako našeho podílu spočívá v tom, že Ho zakoušíme jako obsah a utvářející prvek jednoho nového člověka, a nakonec se Kristus, ze kterého se těšíme, stává utvářejícím prvkem nového člověka –1,12; 3,11.

D. Podle listu Koloským 3,11 v novém člověku není možné, aby nadále existovaly různé kulturní rozdíly:

1. V jednom novém člověku neexistují žádné kulturní rozdíly, neboť každá část nového člověka je tvořena Kristem – v. 11.
2. V církvi jako novém člověku není místo pro regionální, kulturní nebo národnostní rozdíly a není zde místo pro žádnou rasu, národnost, kulturu nebo společenské postavení.

(c) Living Stream Ministry

E. Protože Kristus je jedinečným utvářejícím prvkem nového člověka, neměly by existovat žádné rozdíly mezi věřícími, kteří jsou součástí tohoto nového člověka, a neměly by existovat žádné rozdíly mezi církvemi – 1K 4,17; Zj 1,12.20; 22,16.

IV. Kristus jako utvářející prvek nového člověka je všemi a ve všech; Kristus je všemi údy a je ve všech údech – Ko 3,11:

A. V církvi jako novém člověku je Kristus všemi a je také ve všech – 1,27; 3,11.

B. Na jedné straně v novém člověku není místo pro přirozenou osobu, protože Kristus je všemi údy.

C. Na druhé straně skutečnost, že Kristus je ve všech, naznačuje, že údy nadále existují nikoli bez Krista, ale jako ty, v nichž Kristus přebývá – 1,27.

D. Když přijmeme Krista za svůj život a vnitřní ustavení, máme hluboko v sobě pocit, že jsme jedno s Kristem a že Kristus je námi, a zároveň máme ještě hlubší pocit, že Kristus je v nás – 3,4.

E. V církvi jako novém člověku je Kristus vším; to znamená, že všichni věřící musí být vnitřně ustaveni Kristem – 1,15-18; 2,16-17; 3,4.10-11:

1. Musíme být prostoupeni Kristem, prosyceni Kristem a Kristus musí být organicky vpracován do naší bytosti – Ga 4,19; Ef 3,17a.
2. Nakonec budeme nahrazeni Kristem a pak bude Kristus ve skutečnosti všemi a ve všech; bude každou částí nového člověka – Ko 3,11b.

F. Nový člověk je Kristus ve všech svatých, který námi prostupuje a nahrazuje nás, dokud nebudou odstraněny všechny přirozené rozdíly a všichni nebudou vnitřně ustaveni Kristem – Ga 4,19; Ef 3,17a; Ko 1,27.

G. Až budeme mít vizi všezahrnujícího, rozsáhlého Krista s patřičným prožitkem Krista, objeví se mezi námi prakticky jeden nový člověk a my budeme uskutečňovat život nového člověka – 3,10-17; Fm 10-16.

H. Je-li Kristus způsobem života všech svatých, pak pouze On bude v novém člověku a všichni svatí, bez ohledu na jejich národnost, budou žít Krista; tehdy bude Kristus skutečným a praktickým způsobem všemi údy nového člověka – Ko 3,11; Fm 1,21a.

V. Nový Jeruzalém bude konečným završením jednoho nového člověka – Ef 2,15-16; 4,24; Ko 3,10-11; Zj 21,2.9-10:

A. Až se staneme Novým Jeruzalémem, budeme se těšit ze života univerzálního jednoho nového člověka.

B. Dnes můžeme mít předchuť tohoto potěšení tím, že dovolíme, aby všezahrnující, rozsáhlý Kristus nahradil naši kulturu, aby nás vnitřně utvářel sebou samým a aby nás všechny učinil součástí jednoho nového člověka ve skutečnosti i v praxi – Ko 1,27; 2,10; 3,4.10-11.

(c) Living Stream Ministry

Píseň k Pánově stolu

190

1. Pane, na Tebe myslíme,
chválíme Tě za vše, co jsi;
jsi bohatý a nádherný,
tak našemu srdci drahý.

Jsi vše, co potřebujeme,
naše srdce přetéká jen;
tužby naše překračuješ,
a stále uspokojuješ.

2. Tys Bohem, který Pravda je,
Láskou a Světlem pro nás jsi;
vždyť Ty jsi naším životem,
v Tobě máme potěšení.

3. Jsi, Pane, také člověkem,
tak dobrým, ryzím, šlechetným;
zalíbení Bůh má v Tobě,
Ty naši lásku ochráníš.

4. Tys navíc sebe ponížil,
jak Boží otrok sloužil nám;
smrti na kříži poslušný,
bys mohl vysvobodit nás.

5. Ty vládneš také jako Král,
v životě, v lásce kraluješ;
Tys Boží mocí pomazán,
ve svém království panuješ.

6. Když Tebe připomínáme,
máme účast na všem, co jsi;
když se z Tebe radujeme,
můžeme Tvým protějškem být.

(c) Living Stream Ministry

Píseň k Pánově stolu

203

1. V lůně Otce před stvořením,
v Jeho slávě Ty jsi byl;
Jeho Syn jednorozený,
výraz Otce, Boží Syn.
Když nám Otec Tebe dával,
byl jsi tatáž osoba,
která všechnu plnost Otce
v Duchu nám vyhlásila.

2. Svou smrtí a zmrtvýchvstáním,
stal ses Prvorozeným,
svůj život nám teď udílíš,
bychom jak Ty mohli být.
V Tobě jsme znovuzrozeni,
stali se mnoha syny,
vskutku jako Tvoji bratři
jsme Ti všichni podobni.

3. Stal ses zrnem jedinečným,
které v zemi zemřelo,
aby smrtí a vzkříšením
mnoho synů z něj vzešlo.
Z Tvé podstaty jsme zrozeni,
nyní mnoha zrny jsme,
v jeden bochník promíšeni,
Tvoji plnost šíříme.

4. Jsme Tvé lásky rozmnožením,
Tvé Tělo a Nevěsta,
Tvá plnost i vyjádření,
kde Ty můžeš přebývat.
My jsme Tvým pokračováním,
v životě Tvém přírůstek,
jedno s Tebou, naší Hlavou,
výraz vší plnosti Tvé.

(c) Living Stream Ministry

Píseň k Pánově stolu

30

1. Ty láskou jsi nás zahrnul,
ze srdce děkujem‘.
Chceme tě, Otče, uctívat
a chválit každý den.

2. Ty zjevil jsi nám srdce své
a svou věčnou vůli,
na svět v Synu svém přišel jsi
svůj záměr naplnit.

3. Tys jediného Syna dal,
přišel, zemřel v lásce,
abychom se syny stali
a s Ním dědili vše.

4. Tvůj život máme skrze Něj
a Ty jsi Otec náš,
svou povahu a vše, co jsi,
nám nyní předáváš.

5. Tvůj Duch do našeho vstoupil,
my „Otče“ voláme;
z Ducha jsme se narodili,
proměnit Jím chceme.

6. Syny do slávy povolat –
to je Tvůj věčný cíl.
Do obrazu svého Syna
všechny připodobníš.

7. Ty svoje dílo proměny
konáš teď na každém;
od slávy k slávě nás vedeš,
dokončíš dílo své.

8. Jak velká, Otče, láska Tvá!
Budeme vždy vděční;
budeme chválit navěky
Tebe bez ustání.

(c) Living Stream Ministry

Píseň ke čtvrtému poselství

16

1. Otče, jak strom vždy zelený
   zůstáváš vždy nový.
   Ty navěky jsi živý Pán,
   jak rosa jsi svěží.

   Náš Otče, Ty jsi neměnný,
   nikdy nezestárneš.
   Po všechny věky svěžest Tvá
   nám se odhaluje.

2. Ty jako Bůh vždy „nový“ jsi;
   bez Tebe vše stárne.
   Však v Tobě všechno svěží je,
   i když čas uplyne.

3. Všechno, co jsi nám daroval,
   je plné svěžesti.
   Tvá smlouva a též cesty Tvé
   nové zůstávají.

4. Nyní novým stvořením jsme –
   duch nový i srdce.
   Denně jsme obnovováni
   Tvým božským životem.

5. Země i nebe též budou
   jak město Tvé nové.
   Každý měsíc nové plody,
   vždyť vše tam novost je.

6. Náš Otče, Ty jsi vždy nový,
   nové je v Tobě vše.
   Novou píseň Ti zpíváme,
   co bude znít věčně.

(c) Living Stream Ministry

Poselství čtvrté

Univerzální historie podle Boží ekonomie –
Boží historie uvnitř lidské historie
k naplnění touhy Pánova srdce mít ve skutečnosti jednoho nového člověka

Čtení z Písma: Jl 1,4; 3,11; Ef 1,3-6; 2,15; 4,22-24; Mi 5,2; Zj 19,7-9

I. V tomto vesmíru existuje dvojí historie: historie člověka, lidské dějiny, a historie Boha, božské dějiny; ta první je jako vnější skořápka a ta druhá jako jádro uvnitř skořápky – srv. Jl 1,4:

A. Božská historie uvnitř lidské historie je v Bibli zjevena dosti podrobně; Boží historie je naší historií, protože Bůh je s námi sjednocen:
   1. Na Boží historii v minulé věčnosti se musíme dívat jako na přípravu na Jeho pohyb, aby byl ve sjednocení s člověkem:
      a. Božská historie začala věčným Bohem a Jeho ekonomií; podle Jeho ekonomie se Bůh chce vpracovat do člověka, aby se sjednotil s člověkem, aby byl jeho životem, přísunem života a vším a aby měl člověka jako své vyjádření – Ef 3,9-10; 1,10; Gn 1,26; 2,9.
      b. Bůh ve své Božské Trojici uspořádal ve věčnosti poradu, aby rozhodl o důležité smrti Krista pro uskutečnění Boží věčné ekonomie – Sk 2,23.
      c. Druhý z Božské Trojice se připravoval na uskutečnění svého „vyjití“ z věčnosti do času, aby se narodil v Betlémě jako člověk – Mi 5,2 (Kral.).
      d. Bůh požehnal věřícím v Krista duchovními požehnáními v nebeských oblastech před založením světa – Ef 1,3-6.
   2. Boží historie v člověku začala vtělením a pokračovala procesy Jeho lidského života, ukřižování, vzkříšení a nanebevstoupení; Ozeáš 11,4 říká, že to jsou lidské provazy, pouta lásky:
      a. Božská historie, Boží pohyb v člověku, probíhá se zpracovaným Kristem, Bohočlověkem, jako prototypem, až k novému člověku, který se završí v Novém Jeruzalémě, velkém Bohočlověku, konečném naplnění Boží věčné ekonomie.
      b. Kristovým vtělením a lidským životem vnesl nekonečného Boha do konečného člověka, spojil a smísil trojjediného Boha s třísložkovým člověkem a ve svém lidství vyjádřil štědrého Boha v Jeho bohatých atributech skrze své aromatické ctnosti.
      c. Kristovo ukřižování bylo zástupnou smrtí, všezahrnující smrtí, všezahrnujícím právním vykoupením, které ukončilo staré stvoření a vyřešilo všechny problémy (J 1,29); ve svém ukřižování vykoupil všechny věci stvořené Bohem a padlé v hříchu (He 2,9; Kol 1,20), stvořil (počal) nového člověka se svým božským prvkem (Ef 2,15) a uvolnil svůj božský život ze skořápky svého lidství (J 12,24; 19,34; L 12,49-50).
      d. Ve svém vzkříšení byl zplozen jako prvorozený Syn Boží (Sk 13,33; Ř 1,4; 8,29), stal se oživujícím Duchem (1K 15,45b) a znovuzrodil miliony lidí, aby se stali Božími syny jako údy Těla Kristova a složky jednoho nového člověka, církve (1Pt 1,3; Ko 3,10-11).
      e. Vystoupil na nebesa a pak sestoupil jako Duch, aby vytvořil církev jako jednoho nového člověka pro souhrnné vyjádření trojjediného Boha – Jl 2,28-32; Sk 2,1-4.16-21.

B. Církev jako skutečnost jednoho nového člověka je tedy také součástí božské historie, vnitřních dějin božského tajemství uvnitř vnějších, lidských dějin; na konci této části

božské historie se Kristus vrátí se svými vítězi jako se svým vojskem (Jl 1,4; 3,11), aby porazil Antikrista a jeho vojsko.

C. Poté nastane tisícileté království; nakonec se toto království završí v Novém Jeruzalémě v novém nebi a nové zemi; Nový Jeruzalém bude konečným, završujícím krokem Boží historie.

II. U Petra (služba rybolovu), Pavla (služba budování) a Jana (služba spravování) můžeme vidět, že Pánovo srdce touží po jednom novém člověku:

A. Bůh si v den Letnic použil Petra, aby přivedl mnoho židovských věřících (Sk 2,5-11); Kornélius navíc v modlitbě obdržel vidění (10,30) a Petr také v modlitbě obdržel vidění (vv. 17, 19), skrze které se uskutečnil Boží plán a pohyb (vv. 9b-14.27-29) získat pohany pro praktickou existenci jednoho nového člověka.

B. Pavel v listu Efeském 2,14-15 odhaluje, že Kristus svou smrtí, která stvořila nového člověka, stvořil jak ze Židů, tak z pohanů jednoho nového člověka (srv. 4,22-24); v 1. listu Korintským 12,13 Pavel říká, že jsme všichni byli pokřtěni v jedno Tělo, „ať Židé nebo Řekové“; v listu Galatským 3,27-28 Pavel říká, že ti, kdo byli pokřtěni v Krista, oblékli Krista a „již není Žid ani Řek“; v listu Koloským 3,10-11 Pavel říká, že Židé a Řekové nemají v novém člověku místo.

C. Jan nám říká, že Pán vykoupil svou krví „lidi z každého kmene, jazyka, lidu a národu“ (Zj 5,9); tito vykoupení tvoří církev jako jednoho nového člověka; prostřednictvím Jana také vidíme, že církve jsou zlatými svícny (1,11-12) a završením se tyto svícny stanou Novým Jeruzalémem; ve svícnech a v Novém Jeruzalémě nemůžeme vidět žádné rozdíly mezi národy.

D. To vše naznačuje, že denně musíme svlékat starého člověka a oblékat nového člověka pitím z jednoho Ducha (1K 12,13), abychom se mohli obnovovat v duchu své mysli v každé oblasti našeho praktického každodenního života pro uskutečnění touhy Pánova srdce mít ve skutečnosti jednoho nového člověka (Ef 4,22-24).

III. S božskou historií je spojeno nové stvoření – nový člověk s novým srdcem, novým duchem, novým životem, novou přirozeností, novou historií a novým završením – *Hymny,* č. 16; Ez 36,26; 2K 3,16; Mt 5,8; Tt 3,5:

A. Božská historie, historie Boha v člověku, probíhala od Kristova vtělení přes Jeho nanebevstoupení, aby se stal oživujícím Duchem, a pak pokračovala Jeho přebýváním v nás skrze Boží organickou spásu znovuzrozením, posvěcením, obnovou, proměnou, připodobněním a oslavením, aby nás uvedla do plné skutečnosti jednoho nového člověka a učinila z nás slavnou Kristovu nevěstu – Ef 4,22-24; Ř 5,10; Zj 19,7-9.

B. Nyní si musíme položit tuto otázku: Žijeme v božské historii, nebo žijeme pouze v lidské historii?

1. Všichni jsme se narodili v lidské historii, ale byli jsme znovuzrozeni v božské historii; pokud žijeme ve světě, žijeme v lidské historii; pokud však žijeme v církvi jako ve skutečnosti jednoho nového člověka, žijeme v božské historii; v církevním životě je Boží historie naší historií; nyní mají dvě strany – Bůh a my – jednu historii, božskou historii.
2. Chválíme Pána, že jsme v božské historii, prožíváme a těšíme se z tajemných, božských věcí pro naši organickou spásu a pro Jeho šíření skrze hlásání evangelia pokoje po celé obydlené zemi (Ef 2,14-17; 6,15; srv. Mt 24,14), abychom se ve skutečnosti stali jedním novým člověkem, abychom byli Jeho vítěznou nevěstou.

(c) Living Stream Ministry